

praksis kun i begrænset omfang været i stand til at dæmme op for de »evigt verserende sager«.

Statsamterne oplever i øvrigt, at forældre i stigende omfang forventer, at der ved afgørelser om samvær skal tages hensyn til hensigtsmæssigheden heraf for forældrene, og at de skal afgøre selv relativt små uenigheder om samværet forældrene imellem. Endvidere opleves, at myndighederne forventes at tage stilling til spørgsmål, der ligger uden for begrebet samvær og vilkårene herfor, herunder f.eks. hvor meget tøj, barnet skal have med til samvær, hvad det skal have at spise, om det må se TV, og i givet fald hvilke udsendelser, og i øvrigt spørgsmål, der må anses at vedrøre barnets almindelige opdragelse m.v. I visse tilfælde, hvor forældrene har været ude af stand til at kommunikere om gennemførelsen af samværet, har statsamterne fungeret som »postkontor« for forældrene, ved at sende beskeder, breve m.v. mellem forældrene og nogle gange også gaver til barnet.

Det har medført, at afgørelser om samvær er blevet ganske deltagerede, og at der derfor i en del tilfælde er behov for relativt hyppige ændringer i et fastsat samvær.

Denne udvikling har medført, at mange forældre føler, at samværet i højere grad er statsamternes ansvar end deres eget, og at de derfor ikke selv har et medansvar for, at samværet bliver gennemført på en hensigtsmæssig måde for barnet. Samtidig er det ofte belastende for barnet, at statsamtet hyppigt behandler sagen, med de konsekvenser for forældrenes samarbejde omkring samværet en sådan behandling har, og at der relativt ofte foretages ændringer i samværet, som mindst den ene af forældrene er uenige i.

3.2.2. Justitsministeriets overvejelser

3.2.2.1. Statsamternes opgaver i samværssager

Udviklingen er i de senere år gået i retning af i højere grad blandt andet gennem børnesagkyndig rådgivning og konfliktmægling at inddrage forældrene, således at disse sættes i stand til selv at finde løsninger på deres problemer. Også børnene høres oftere i disse sager.

På den baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at statsamterne som udgangspunkt alene skal tage stilling til spørgsmål, der har betydning for at fastlægge rammerne omkring samværet. Hermed tænkes navnlig på spørgsmål, som har betydning for samværets omfang, og om det overordnet set kan gennemføres. Spørgsmål af mere detailpræget karakter må parterne henvises til at søge løst indbyrdes, eventuelt gennem børnesagkyndig rådgivning eller konflikt-

mægling. Der vil dog være tilfælde, hvor forældrene har behov for, at rammerne for samværet fastlægges mere detaljeret.

Det er endvidere Justitsministeriets opfattelse, at spørgsmål, der ligger uden for samværsbegrebet, ikke har betydning for den overordnede gennemførelse af samværet. Statsamterne bør derfor kunne afvise at behandle sager herom eller at tage stilling til sådanne problemer. Hvis spørgsmål af denne karakter og af en vis tyngde dukker op, bør forældrene henvises til at søge børnesagkyndig rådgivning eller konfliktmægling.

Gør forældrene sådanne spørgsmål gældende i forbindelse med en ansøgning om ændring af samvær, bør statsamtet vurdere, om forholdet har en så væsentlig betydning, at det kan begrunde en ændring af samværet. Er dette ikke tilfældet, bør forældrene henvises til selv at løse spørgsmålene.

Endelig er det ikke statsamternes opgave at fungere som »postkontor« for forældrene ved at sende beskeder, breve m.v. mellem dem, fordi de er ude af stand til at kommunikere om gennemførelsen af samværet.

3.2.2.2. Ændringer i samværet

Adgangen til at søge en aftale eller afgørelse om samvær ændret er i dag ret vidtgående, jf. ovenfor.

Justitsministeriet foreslår derfor, at kriteriet for at ændre et samvær skærpes sådan, at ændringer kan afslås, selv om der er tale om spørgsmål, som ikke direkte har været behandlet tidligere. Herved vil intentionerne bag lovens § 17, stk. 2, bedre kunne føres ud i livet. Ved ændringer forstås enhver ændring eller justering af eller fravigelse fra en eksisterende afgørelse eller aftale om samvær. Selv om forholdene har forandret sig, vil en skærpelse af ændringskriteriet kunne føre til, at et samvær ikke vil skulle ændres, nemlig hvis forandringerne ikke er væsentlige.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at en skærpelse af kriteriet for at ændre et samvær skal gælde både for afgørelser truffet af statsamtet og for forældrenes aftale om samvær. Det skærpede ændringskriterium tilsigtes navnlig at få virkning ved ansøgninger om konkrete fravigelser fra en samværresolution (ad hoc ændringer), enten fordi konkrete samvær ikke ønskes gennemført eller ønskes udvidet, eller fordi der ønskes gennemført et ekstra samvær eller et samvær til erstatning for et ikke-gennemført samvær.

Sådanne ansøgninger om ad hoc ændringer er ofte begrundet i, at samværet falder i en weekend, hvor bopælsforælderen ønsker, at barnet skal deltage i noget andet, f.eks. bryllup eller fødselsdage i den nære familie. Endvidere kan situationen være, at bopælsforæl-